

Jan Hrabina

Jan Hrabina se narodil 1. ledna 1954 v Praze. Jako malý měl dobré vztahy se svými rodiči. Jeho matka s otcem pracovali v Podniku zahraničního obchodu, proto s nimi žil během studia druhého stupně základní ruské školy v Maďarsku. Po návratu nastoupil na pražské gymnázium. Na studium střední školy nemá moc dobré vzpomínky, kvůli situaci, která panovala ve společnosti. Po sovětské okupaci roku 1968 vládla dusivá atmosféra, smutek a beznaděj. Po vystudovaném gymnáziu se hlásil na Vysokou školu pedagogickou a ekonomickou, ale nebyl přijat. Na čtvrtý pokus se dostal na Teologickou fakultu Univerzity Karlovy, ze které byl později z politických důvodů vyloučen.

Po Vánocích 6. ledna 1977 podepsal Chartu 77, protože jeho známí skončili ve vězení, nebavilo ho respektovat režim, byl deprimovaný z atmosféry a chtěl vystoupit z řady. Následky na sebe nenechaly dlouho čekat. Přišly výslechy, domovní prohlídky, zabavení řidičského průkazu, který potřeboval k práci řidiče, o kterou přišel a byl několikrát zavřený na 48 hodin. Podpis Charty 77 mu ale dělal problémy i další roky. Například ho na dva a půl roku zavřeli do věznic v Plzni Na Borech. Hlavním důvodem uvěznění bylo odmítnutí vojny a neulehčilo mu roznášení nelegálních tiskovin. Ve vězení potkal významné osobnosti disentu, které byly též uvězněny za protirežimní činnost: Václava Havla, Dominika Duku, Jiřího Dienstbiera a další. Uvěznění znamenalo též přerušování vztahů s manželkou, a právě se narozenou dcerou.

Jan Hrabina to neměl jednoduché s pracovními příležitostmi. Bolševik mu neumožnil dělat jiné než nekvalifikované práce. Pracoval v čistírně odpadních vod a v kotelně, kde měl spousty času na vytváření časopisů a jiných tiskovin. Dále například lepil plakáty, hlídal dětské hřiště, byl dělníkem v továrně, účastnil se a učil na přednáškách létající univerzity.

Po listopadových událostech v roce 1989 založil se společníky Nezávislé tiskové středisko, kde shromažďovali a zveřejňovali informace. Fungovali jako hlásná trouba Občanského fóra. Později se společníky založil časopis Respekt, kde působil jako šéfredaktor. Z časopisu odešel poté, co byl nařknut, že byl ve vězení nasazen jako agent na Václava Havla.

Dnes odmítá černobílou optiku nahlížení na komunisty a žije spokojeným životem penzisty v Ostravě.